

அபிராயி அந்தாதி

42

வது

செய்யுள் - ஆய்வுரை

★ மாதா, பிதா, குகு, தேய்வம்-அவர் ★
மலரடி தீவரம் தீவரம் வணங்குதல்
செய்வோம்

இப்பாடலின் பலன்:-

திருமுறைகளிலும், வேதசாஸ்திரங்களிலும்
தேர்ச்சி பெறுதல்

வெளியீடு:

பஜனைச் சபை
வழக்கம்பாரை,
சும்புரம்.

1993

எங்கள் தேய்வப் பணிகளை நிறைவு செய்யும் ஜியா

பண்ணாகம் சிசுவத்தனை முருகமூர்த்தி கோயில் குருமூர்த் தியாக தந்போது விளங்குபவர் பிரம்மஸீல் வ. இராஜேஸ்வரக்குருக்கள். இவர் எங்கள் யாவர்தாழும் அன்புக்கு பாத்திரமான சிவஸ் வரத ராசக்குருக்கள் அவர்களின் இளைய புதல்வராவர். வயதில் மிக இளையவரான இவர் தமது ஆச்சாரிய அபிஷேக வைபவத்தை (குருப்பட்டமளிப்பு) இவ்வாண்டு 25-4-93 ஞாயிற்றுக்கிழமை பண்ணாகத் திசுவத்தனை முருகப் பெருமான் ஆலயயத்தில் நிறைவு செய்து பெருமை பெற்றார். இவரது வருங்காலம் நல்லவையாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு. காரணம் எமது பகுதியில் குருமூர்த்தி யாக விளங்கிய பவர் இன்று இல்லை. இளையவரான இவர் தெய்வகருமங்களை நிறைவு செய்ய ஒர் ஆச்சாரியராக முன்னந்தது யாவர்தா மூலம் பாசுட்டப் படத் தக்கதாகும். அத்துடன் எங்கள் சமயக் கருமங்கள் யாவும் நிறைவு பெற எம்மிடம் நமிமவர் ஒருவர் உள்ளார் என்ற துணிவும் எங்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றது.

பிரம்பஸீல் வ. இராஜேஸ்வரக்குருக்கள் எமது பகுதியில் நல்லவையாகவும் வாழ்ந்து யானிருடனும் நல்லுறவுடன் கருமங்களை நிறைவு செய்து இவரது தந்தையார் பேரவார் போல் வேத ஆகம சாத்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்க வேண்டும் என்ற கேண்டுதலுடன் எங்கள் வாழ்ந்தை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். இவர் குழுப்பட்ட மளிப்புக்கு பின்னர் வழக்கம்பரை அம்பாள் ஆலய அபிஷேகம், பூத்திருவிழாக்களில் கலந்து கருமங்கள் நிறைவு செய்ததையும் மற்றும் வேறு, வேறு ஆலயங்களுக்கு சிசங்கு தெய்வப் பணிகளை நிறைவு செய்து வருகின்றதை நாம் கண்டு இன்புறுதின்றோம்.

இவர் பக்தியோடு நாம் வெளியிட்டு வரும் அபிராமியந்தாதி பாடல் ஒன்றை தமது வெளியிடாக வெளியிட வேண்டும் என்று விரும்பி எம்மிடம் விருப்பத்தை தெரிவித்தார். இத்தன அனுகூலமாகவே அபிராமியந்தாதி வெளியிடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. என்பதை முன்னைப் பெளியீடுகளில் நாம் அதரிவித்திருந்தோம். எங்களாசல் வெள்டப்பட்டு அபிராமியந்தாதி வெளியிடுகளை காத்திருந்து ஜாங்கி வாசித்து இன்புறும் அன்பாக்கன் பல பேர்கள் இருப்பது மட்டில்லா மதிழ்ச்சியாகும்டு

(தொடர்ச்சி கடைசிப் பக்கம்)

வினாக்கள்

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

42 வது செய்யுள்

புலவர். திரு. K. சந்தானராமன் M. A., B. Lit..

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண் டிதுகி இளகிமுத்து வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண் டிகறவர் வலிய நெஞ்சை நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின் படங்கொண்ட அல்குற் பனிமொழி வேதப் பரிபுரையே.

- அ. இடம் கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு இருக்கி இளகி முத்து வடங்கொண்ட கொங்கைமலை
1. அன்று பரப்புற்றார், பகுத்தும், ஒன்றினையோன்று இணைத் தூநும், தளர்வு இன்றி இலுக்கம் பெற்றும், இளகிய மென்மைத் தன்மை பெற்றும், மேஜே முத்து மைய புரளப் பெற்றும் திகழும் திருமூலை என்னும் மலை என்கிறார்.
 2. அங்கீயல் (ஸாமுத்திரிகா வட்சனம்) படி உத்தம வகை மகளின் மார்பகங்கள் ஏடியில் அகன்றும், பருத்தும், தளர்வு இன்றிக் குத்திட்டு நிற்பதாயும், மென்மையுடையதாயும் திருத்தல் வேல்கும் என்பதற்கேற்ப அன்ளையின் திருமூலைகள் அமைந்திருக்கின்றன.
 3. காவடிச் சிந்து பாடிய அன்ளைமலைசீரட்டியார் தனது கோமதி அந்தாதியில் “ஆவதன பூதரி” என்கிறார். ‘பூதரம்’ என்றால் மலை என்பது பொருள் இரண்டு தனங்களாகிய மலைகளை யுடையவர் கோட்டி என்கிறார்.
 4. திருமூலை வீம்மி நிற்கும் இயல்பிகளைச் சிங்கை நமச்சிவாயர் ‘சிங்கென்ற கொங்கை’ எனவும் ‘மூட்டிய கொங்கை’ எனவும் வருணிக்கிறார்.

5. “குத்து மூலைச்சி குழுத்த மருஷ்கிளி’’ என்கிறார் திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில்

வடமொழி, தென்மொழி நூல்கள் அனைத்திலும், இத்தகைய வருணாணகள் தீரம்பியீருக்கின்றன.

6. அம்பிகையின் திருமூலைகள் உடம்பிலுள்ள அங்கங்கள் அல்ல அவையிரண்டும் பர, அபர ஞானங்களே என முன்பே தெளிவாக வீளைப்பட்டது. அப்படியாயின் இவ்வகை வருணாணகளின் உட்கருத்துத்தான் என்ன?

7. பர, அபர ஞானங்கள் தக்களுக்கென்று அன்னையின் திவ்விய மங்களத் திருமேவியில் இடம் கொண்டிருக்கின்றன. அறிவுவகில் அவை தங்கமக்குரிய இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பரந்த நோக்கம் என்பது ஞானத்தின் இயல்புகளில் ஒன்று எனவே அவை இடம் கொண்டது.

8. விம்முதல் என்பது ஞானத்தின் பெருமிதம் ‘‘திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கு’’ என்று பாரதியார் பாடனில் ‘‘புதுமைப் பெண் அடையும் ஞானப் பெருமிதம் பற்றிப் பேசுகிறார்.

9. ‘‘ப்ரஜ்ஞான கணகுபினி’’ ‘‘அடர்ந்த யேரறிவு வடிவானவகு’’ என்கிறது சக்ஸர் நாமாச் சிந்த நாமத்திற்கு முன்னோர் கூறும் உரையானது;-

‘‘உப்பள்ளிகளில் உப்பைக் காய்ச்சி மறைச் செய்கிறார்கள், தனித்தனி வடிவம் கொண்ட உப்புக் குவியாக அது உள்ளது. ஆனால் இந்த உப்பு மகலப்பாறை யோல் இறுகிய உப்பு. ஸிந்து தேசத்தில் அப்படிப் பாறையாக உப்பு கிடைக்கிறது. கடல் உப்பைப் போல் அதில் தனி வடிவம் கிடையாது. மிக நெருக்க மாக இறுகிய உப்பு அதன் உள்ளும் புறழும் ஒரே உப்புத்தான். வேது இடைவெளி கூடக்கிடையாது’’ அதுபோல் இறுகிய வடிவம் ஞானகளைம் அதாவது இந்த உப்பின் இறுக்கம் கௌந்தவு கணம் என்பது. போல், ஞானத்தின் இறுக்கம் ‘‘ஞானக் கணம்’’ தெளிவாகக் கூறின் ஞானத்தின் அடர்த்தியினைக் குறிக்கவே இறுகி இளகி என்றார். இந்த உப்பு போல் தானாகவே ஞானம் இளகுகிறது.

10. ஈலை என்பது அசையாத நிலையினைக் குறித்த சொல்லாமும் குரங்குதின் உறுதிப்பாடு. கவராக்கியிய எய்தும் நிலை ஆகிய வற்றைக் குறிக்கக் கொங்கை மனை என்றார். மற்றும் அறிவின் பெருமையினை நோக்கியும் மனை என்றார்.
11. ஞானத்தின் காரணமாக தூய்மையும் பற்றற்றநிலையும் கவரப் பெறுகிறது. எனவே பசு அபர ஞானங்களாகிய கொங்கை மனை மீது தூய்மை அல்லது பற்றற்ற தனிகையாகிய முத்துமானை புரஞ்ஜதாக வருணித்தார். அன்னை பற்றற்ற முத்திக்குத் தயாரால் நிலையில் உள்ள அடியாரைக் குறிக்க முத்துமானை பினை அணிகிறான் என்பதனை முன்னமே விரிவாகக் கண்டோம்!
- ஆ. கொங்கை மனைகொண்டு இறைவர் வலிய நெஞ்சை நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி.
1. மேற் கண்ட இயல்புகள் கொண்ட திருமுகைகளாகிய மனையினைக் கொண்டு, இறைவனது வலிமை மிக்க உள்தகை ஆடல் கொண்ட கொங்கை நலம் மிக்க தலைவியாவாள் அபிராமி.
 2. மனையினை வளைத்தவனும் மதனனை எரித்தவனுமாகிய இறைவனின் வலிமை மிக்க உள்ளத்தினைத் தனது கொங்கை மனை களினால் வென்று ஆடல் கொண்டாள் என்பது மேலெழுந்த வாரியான பொருள்.
 3. காமச், செகுளி, மயக்கம் ஆகியவற்றுக் கேஸ்லாம் அப்பாற பட்டது இறைவனின் நெஞ்சு. காமன் கணைக்கு மயங்காத காரணத்துக்காக அவளை ‘வலிய நெஞ்சினள்’ என்று கூறுவது பொருந்தாது. கருணாமூர்த்தியாகிய அவனிடம் பின் எப்படி வலிய தெஞ்சு வந்தது?

“அவராகர் ஸ்ரீவனகள் நாடி அதன் தகு பொருளை நல்கும் ஈசன்” என்பார் கச்சியப்பர். அத்தெயல் புரியும் பொழுது. அவன் வேண்டுதல் வேண்டால்கூயின்றிச் செயற்பட நடுவுநிலை பற்றி நிற்கிறான். எப்பக்கழும் கோணாது நிற்கும் நெஞ்சுறுதியே வலியதெஞ்சு என்று அழைக்கக் காரணமாயிற்று.

மேலும் கச்சியப்பரே காட்டுவது போல் தமது குழந்தைக்கு உற்ற நோய் தீக்கப் பிறரைக் கொண்டும் ஊறு செய்து அதனைத் தீர்ப்பது போல் பிற இள்ளைகள் மூலமும் அடியவர்களின் பாவனைகளைத் தீர்க்கும் பொழுது அவர்களின் (தம் மக்களாகிய பக்களின்) நலங்களுக்கு வளிய நெஞ்சினங்களை ஆகிறான் இறைவன்.

அந்த வளிய நெஞ்சினை மதிழ்விக்கந்த தக்க பக்குஸம் என்று வது எப்போது? மலை போக அசையாத சித்தம் ஞானத்திடுவில், வெராக்கியம், பற்றற்ற நிலை ஆகியவற்றை என்றும் பொழுது அவன்று உள்ளத்தை நடங்கொள்ளலாம். அதாவது மேற்கூறிய இயல்புகளால் அவன்களை அடைய முடியும் என்பதனையே “கொங்கூ மலை கொண்டு இறைவர் வளிய நெஞ்சை நடங்கொண்ட நாயகி” என்ற அடிகள் விளக்குகின்றன.

அடியவர்களுக்கு அவ்வியல்புகளை அன்னை தானே அளித்து அவர்களை மேற்படுத்த உதவும் செப்பையை செய்வ தால், அச்செயல் ‘நலங்கொண்ட கொள்கை’ ஆயிற்று அல்லது உயிர்களின் நலனுக்காக ஐந்தெழழில் இடையநாது நடைபெற கூட ஆவது தத்துவமாகிய சுந்தி இணைந்து செயலாற்றுதலே நலங்கொண்ட கொள்கை அச்செயலுக்குத் தானே தலைவியாய் நின்று நடத்துவதாலும் அவள் அனைத்தினினுக்கும் ஏதாய்கள் ஆகினாலும் அவனை நாயகி என்றார்.

இ. நல்லரவின் படங்கொண்ட அல்குற் பனிமொழி

1. அவள் இனிய சொற்களையுடையவனும் அரவினது (பாம்பினது) படத்தினை யொத்த திருவல்குல (மறைவிடமும்) உடையனரும் ஆவாள். இவ்வருணனையும் நால் மரபு அல்லது அங்கீயல் மரபு ஆகும்.
2. இங்கு நல்லரவின் படங் கொண்ட அல்குல் குண்டலீவி சுக்தியினை உணர்த்தி நின்றது. ஏனெனில், அச்சக்தி அரவின் வடிவுடையது ஆகும்,

3. “நான் ஆதியில் இரண்டு நெறிகளை உணர்த்தினேன். ஞானி களுக்கு ஞானமும் யோகிகளுக்கு யோகமும் அந்தநறிகள்” இவ்வாறு கிடையில் கண்ணன் கூறுகிறான். அதுபோல் பர அபர ஞானத்தாலும், யோகத்தாலும் இதையொன்று அடையும் ஒழி இங்கு உணர்த்தப்பட்டது.

அவற்றினை எப்படி அடையலாம்? அவை எங்கே கூறப் பட்டுள்ளன? அதுவும் அன்னையின் ஆணிகளைகத்தான் நிகழ் கிறது என்கிறார் பாடவின் நிறைவுச் சீரில்.

ஏ. வேதப்பங்குரையே

1. வேதங்களைச் சிலம்புகளாக அணிந்தவள் அம்பிகை “சர்வ மந்தர ஸ்வருபிணி” எல்லா மந்திரங்களின் வடிவானவை என்கிறது சகல்ரநாமம்.

ஏழுகோடி மந்திரத் தொகுதிகள் உள்ளன வென்றும், அவற்றினை அன்னையின் வடிவாகக் கருதி ஒழிபடும் முறையினை ‘மந்திர அத்வா’ என்றும் கூறுவார். அம்மந்திரமயமே அவளது வடிவானால், அவளது திருவடிச் சிலம்புகள் வேதங்களும் திருமுறைகளும் ஆகும்.

ஒவ்வொரு எழுப்புதல், உள்ளாறு பரல் உடைமை, இணையாக இருத்தல் ஆகியவை சிலம்புகளின் இயல்புகள் ஆகும். வேதங்கள் ஒவ்வொரு வடிவத்தினையே ஒருக்கியமாகக் கொண்டிருப்பதனால் அதன் உள்ளீடாக மெய்ப்பொருள் விளங்குவதாலும் அவற்றினைச் சிலம்பாகக் கூறினார் எல்லாம். மேலும் வட்டமாறி வேதங்கள் தெள்மொழித் திருமுறைகள் என அவை இணையாகவும் இருப்பதால் அவை பரிசூரங்கள் ஆயின்.

ஏ. ஸமயக் கருத்து

1. ஸ்தானுவாய் அகசவற்றதாய் இருக்கும் சிவத்தில் சக்திஸ்புரிக் கும் பொழுது ஓர் ஸ்பந்தம் அகசவு—துடிப்பு VIBRATION ஏற்படுகிறது. இந்தத் தத்துவத்தைத்தான் இப்பாடல் காவிய சிலைன்யோடு கூறுகிறது. என்கிறார் உரையாசிரியர் திடு சன்முகநாதன் அவர்கள்

வாசகர்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு இப்பாடலின் சொற்றொடர்களும் அவை யுணர்த்தும் தத்துவங்களும் அட்டவணை ஆக்கித் தரப்பட்டிருக்கிறது.

சொற்றொடர்

தத்துவம்

1. வேதப்பரிபுரை	அன்னையின் மந்திர வடிவு.
2. நல்வரவின் படங்	குண்டலினி சக்தி
கொண்ட அல்லுல்	அல்லது யோகம்
3. கொங்கைகள்	பர, அபர ஞானங்கள்
4. மலை	அசையாத சித்தம்
5. விமுகுதல்	ஞானப்பெருமிதம்
6. இறகுதல்	ஞானகணம்
7. முத்து வடம்	தூய்மை— பற்றறநிலை
8. வனிய நெஞ்சை	உறுதியான நெஞ்சை
நடங் கொள்ளல்	மகிழ்வித்தல்
9. நலங்கொண்ட	உலக விளக்கம் கருதி
கொள்கை	சிவசக்தி ஐக்கியம்

திருமுறைகளிலும், வேதசாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சி பெறுதல் இப்பாடலின் பாராயண பலன் ஆகும்.

ஓம் சக்தி ஓம்

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
 ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
 ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
 ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்

சந்தர வதனி சக்ஞை மனோகள்
 மந்தராச முக மதிவதனி
 சந்தன குங்கும அலய்காச முடனே
 தந்திடுவா யுந்தன் தரிசனமே (ஓம் சக்தி ஓம்)

நந்திதேவரூடன் முனிவரும் பாயிய
 ஆண்த முடனே வந்திடுவாய்
 வந்தனை செய்து மாயகி அயனுடன்
 வகையாயுன் புகழ் பாடிடுவே (ஓம் சக்தி ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு கலசல என்றிட
 தாண்டனமாடித் தனைக் கிழித்திட
 பொங்குமரனந்தமுடன் புவிமேல் யினிதும்
 கங்களநாயகி மகிழ்வாய் வருவாய் (ஓம் சக்தி ஓம்)

வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப் பாடிட
 வீரும்பி சரஸ்வதி வீணவாசித்திட
 சதாந்தமான சோதி சொகுபி
 ராஜ ராஜீவ்வரி சரணம் சரணம் (ஓம் சக்தி ஓம்)

அபிராமியந்தாடி 42 வது பாடல் திருமுறைகளிலும் வேதசாதி திரங்களிலும் தேர்ச்சி பெறுதல் என்ற பல்வை கோட்பபதாக ஆசிரியர் குமது ஆய்வில் தெரிவித்துள்ளார். புலவர் ஜே. சாந்தராணராமன் கருத்துப்படி இப் பாடல் உண்ணாயில் பீர்மழீ வ. இராசேஸ்வரக்குருக்கள் பேரில் வெளியிடுவது மிகப் பொருத்தம் என்பது எங்கள் கருத்தானும். வேத சாஸ்திரங்களில் விந்பனங்ராக விளங்கி யாவரும் நன்மையுறும் பக்திவழியை அம்பாள் இலக்குக்கு வழக்குவா என்ற நாக் நம்புகின்றோம், வேண்டுகின்றோம்.

இப்பாடல் வெளியீட்டை வெளியிட முன்வந்த குருக்கள் ஜயாவை நாம் நன்றியோடு பாராட்டி அடுத்த பாடவில் யாவரையும் சந்திப்போம் யாவரும் பாடலைப் படித்து இன்புறுவோம்.

வணக்கம்

19 - 11 . 93

“பஜங்காச் சபையார்”

துளசி

இதற்கூட தாவரங்களிலேயே துளசி மட்டும் மனித இலத்திற்குத் தீங்கு செய்யும் “கரியமில வாயுவை” அதிக அளவில் கிரகித்து, மனிதன் கயிர் வாழ அவசியத் தேவையான ஆக்சிஜனை அடிக அளவில் வெளியிடுகின்றது.

துளசி ஒரு தலைசிறந்த கிருமிநாசினியாகப் பயன்படுகிறது. துளசியின் வாடை இருக்குமிடக் கிருமிகள் வருவதேயில்லை. வந்தாலும் அழிந்துவிடும். பூச்சிகள், பாம்புகள் கூடத் துளசி வளருமிடங்களுக்கு வராது. பெண்கள் கூந்தலில் குடும் கதம்பத்தில் துளசி அழகை வழங்கும் பச்சை நிறத்தை மட்டுமே அளிப்பதில்லை. துளசியை இவைத்த மலர்களை மங்கையர் சூடும்போது. தலையில் உள்ள பேங்கள் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஒடிவிடும். விஷ்ணு கோயில் களில் துளசித் தீர்த்தம் பிரசாதமாக வழக்குவது கபம் சம்பந்தமான பல இன்னல்கள் தரும் நோய்களை வளரவிடாமல் தடுக்கிறது. நோய் இருந்தாலும் நீக்கிச் சுமைகிக்கிறது. துளசி இவைகளைச் சுத்தம் செய்து தினம் காலையில் சிறிதனவு ஆண்கள் சுப்பிட்டு வருவது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கு உதவும்.

நன்றி; தினாணிக் கதிர்